

der altid er 8, naar der foregaar noget i dansk Politik. Der blev saaledes gentagne Gange forhandlet med de 8 Udvalgsmedlemmer, som kunde gaa ind paa min Tanke om Pryglestraffens Anvendelse, men som ønskede denne Reform knyttet til forskellige andre Reformør af vor Straffelovgivning, noget, jeg meget vel kunde gaa ind paa og allerede i forrige Samling havde udtalt mig om. Saaledes forholder alt dette sig. Men naar nu det ærede Medlem vil sige, at der fra min Side har været nogen som helst politisk Bagtanke om Sprængning enten paa det ene eller det andet Felt, saa gentager jeg, at der ikke er et eneste sandt Ord i det alt sammen. Saa maa det ærede Medlem godt kalde mig for et Stemningsmenneske, sige, at jeg er dum, er et Fæ, eller mange andre Ting. Det er mig ganske uden For-skel og ganske ligegyldigt.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: I Dag benægter jo den højtærede Justitsminister kun Sandheden af de Motiver, som jeg havde uddraget af de Kendsgerninger, jeg havde fremhævet i Forgaars. I Gaar sagde Ministeren, at der ikke var Spor af Sandhed i det hele, heller ikke i Kendsgerningerne, men i Dag maatte han dog indrømme, at de Kendsgerninger, jeg havde fremdraget i mine Spørgsmaal, vare i alt væsentligt rigtige. Saaledes faldt Ordene. Han maatte indrømme, at det var en Kendsgerning, at der havde været Udentingsforhandlinger — hvad der dog saa vidt muligt skulde undgaas og navnlig i denne Sag burde være undgaaet — først med alle Venstre-reformpartiets Udvalgsmedlemmer, altsaa med visse af Udvalgets Medlemmer, uden at de andre Udvalgsmedlemmer kom i Forbindelse dermed eller fik nogen Indflydelse derpaa, og dernæst ogsaa med en vis Del af dette Partis Udvalgsmedlemmer. Det er dog en højst besynderlig Maade at behandle et Lovforslag paa i et Udvalg og ligger ganske udenfor parlamentariske Forudsætninger. Jeg skal ellers kun sige til den højtærede Justitsminister, der nu

vil forsvare sin Optræden og sine Udtalelser i Gaar, at han nu saa godt ser, at han burde have tænkt paa noget andet og paa forskellige andre Forhold end f. Eks. paa min Stilling, om jeg havde talt lidt eller meget o. s. v. Den højtærede Justitsminister skulde ikke have tænkt paa noget som helst andet end blot paa det at være høflig.

Justitsministeren (Alberti): Da det ærede Medlem i Gaar ikke var fri for at være uhøflig, hvad jeg i Gaar udviklede, kom jeg derved ganske naturlig til at henvende mine Tanker paa ham. Det ærede Medlem sagde nu, at jeg maatte indrømme, at de Kendsgerninger, han anførte, vare sande, men saaledes var Forholdet slet ikke. Hvad det ærede Medlem i Forgaars havde gjort, var jo netop at fremdrage mine Motiver til at handle, saaledes som jeg havde gjort, det var det, det ærede Medlem gjorde i et væk, idet han beskyldte mig for at have benyttet den Tanke, som ligger i dette Lovforslag, i forskellige lyssky politiske Hensigter. Det var dette, det ærede Medlem sigtede paa i Mandags, han gentog det i Gaar og gentager det atter i Dag; men der er ikke et eneste sandt Ord deri.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Jeg synes, at den højtærede Justitsminister brugte Ordet „lyssky“. Jeg ved ikke, om jeg hørte rigtigt. Der er i hvert Fald noget, som ikke just kan sammenlignes med Dagens klare Lys: at gaa uden om alle Partiernes Udvalgsmedlemmer og tage visse Dele af dem og forhandle særlig med dem. Og ikke blot særlig med dem, men ogsaa alene med det ærede Medlem for Viborg. Og jeg har set med egne Øjne og hørt med egne Øren i Fjor, at der førtes Forhandlinger mellem de to Herrer her bag Udvalgets officielle Forhandlinger. Den højtærede Justitsminister udtalte, at jeg havde været uhøflig i Gaar. Det er ikke uhøfligt at komme med Afbrydelser; det er under visse Forhold parlamentarisk tilladeligt.